

UCHWAŁA NR XLVI/969/14

SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

z dnia 26 maja 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą nr XLIII/874/14 z dnia 24 lutego 2014r. Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie przyjęcia dokumentu pn.: „Wojewódzki Program Rozwoju Odnawialnych Źródeł Energii dla Województwa Podkarpackiego”.

Na podstawie art.91 ust.1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa (t.j. Dz.U. z 2013 roku, poz. 596 z późn. zm.),

Sejmik Województwa Podkarpackiego

uchwala, co następuje:

§ 1

Odmawia się uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego złożonego przez pana Mariusza Adamczewskiego działającego w imieniu spółki Laszki Wind spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowej Wsi, z przyczyn opisanych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do Uchwały Nr XLVI/969/14
Sejmiku Województwa Podkarpackiego
z dnia 26 maja 2014 r.

26 marca 2014 roku do Kancelarii Sejmiku Województwa Podkarpackiego wpłynęło pismo w-ce Prezesa Zarządu Spółki Laszki Wind wzywające Sejmik Województwa Podkarpackiego do usunięcia naruszenia interesu prawnego Spółki uchwałą nr XLIII/874/14 z dnia 24 lutego 2014r. Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie przyjęcia dokumentu pn.: „Wojewódzki Program Rozwoju Odnawialnych Źródeł Energii dla Województwa Podkarpackiego” poprzez uchylenie w/w uchwały.

Wzywająca spółka z.o.o. Laszki Wind w uzasadnieniu podała, że Laszki Wind Sp. z o. o. jako podmiot prowadzący inwestycje polegającą na budowie farmy wiatrowej na terenie Gminy Laszki posiada interes prawny w żądaniu uchylenia powyższej uchwały, gdyż w jego ocenie przedmiotowy Program zawiera pozaustawowe wytyczne, które mają być stosowane przez organy Gminy Laszki, w szczególności przez Radę Gminy w trakcie uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub przez Wójta Gminy Laszki jako organu właściwego do wydawania decyzji o warunkach zabudowy. Dodatkowo wskazał, że Sejmik podejmując ww. uchwałę przekroczył swoje kompetencje oraz naruszył normy prawne w szczególności art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa, który to stanowi o wyłącznej właściwości sejmiku województwa oraz art. 17 w związku z art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku prawo energetyczne, który stanowi o udziale samorządu województwa w planowaniu zaopatrzenia w energię i paliwa na swoim obszarze oraz koordynacji współpracy z innymi gminami w zakresie zgodności z polityką energetyczną państwa. Ponadto podniósł, iż powyższe regulacje nie upoważniają organów województwa do stanowienia norm prawnych co do odległości elektrowni wiatrowych od zabudowy, gdyż są one uregulowane w ustawach z dnia 27 kwietnia 2001 roku prawo ochrony środowiska oraz ustawa z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko tym samym wykazał, iż polski system prawa nie przewiduje możliwości dokonywania przez Sejmik Województwa zmian przepisów obowiązujących ustaw oraz obecny system prawny nie przewiduje też możliwości

nakładania na podmioty nie podległe Sejmikowi Województwa dodatkowych obowiązków czy wytycznych. Ponadto wskazał, iż obecne przepisy z zakresu planowania i zagospodarowania przestrzennego nie określają wymaganej stałej odległości elektrowni wiatrowej od zabudowy mieszkaniowej przy czym podkreślił, że tego typu uregulowania mogą być wprowadzane w aktach prawa miejscowego w ramach władztwa planistycznego, którym dysponują gminy. Lokalizacja farm wiatrowych w jego ocenie wymaga indywidualnego badania i nie jest możliwe przyjęcie jednej bezpiecznej z punktu widzenia oddziaływania na bioklimat odległości od zabudowy w przedmiotowym przypadku odległość ta wynosi 2000 m. W skutek tak przyjętej uchwały lokalizacja farm wiatrowych w województwie podkarpackim możliwa jest na obszarze ok. 0,6% powierzchni województwa i tym samym program rozwoju OZE w województwie podkarpackim przewiduje całkowity brak możliwości realizacji farm wiatrowych na jego terenie i co za tym idzie brak rozwoju OZE na terenie województwa podkarpackiego.

Z uwagi na fakt, iż 30 dniowy termin do rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa mijał w dniu 25 kwietnia 2014 roku, wzywający został poinformowany o terminie załatwienia wezwania na dzień 26 maja 2014 roku z uwagi na wyznaczony dzień sesji Sejmiku Województwa Podkarpackiego oraz został pouczone o treści art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, który to w swoim brzmieniu określa uprawnienia i terminy do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Rozpatrując przedmiotowe zagadnienie wyjaśnić należy jakie akty prawne samorządu województwa mają walor aktów prawa miejscowego. W doktrynie podkreśla się wymóg zgodności prawa miejscowego z upoważnieniem ustawowym i tym samym zgodnie z takim zapatrywaniem aktem prawa miejscowego posiadającym walor przepisu prawnego powszechnie obowiązującego może być tylko taki przepis, który zawarty jest w wydany na podstawie ustawy i w celu jej wykonania oraz mieszczącym się w granicach upoważnienia ustawowego akcie wykonawczym, uchwalonym przez organ upoważniony do stanowienia prawa oraz to co bardzo istotne i wymaga podkreślenia należycie ogłoszonym. Dlatego „Wojewódzkiego Programu Rozwoju Odnawialnych Źródeł Energii dla Województwa Podkarpackiego” przyjętego uchwałą Sejmiku Województwa Podkarpackiego nr XLIII/874/14 w dniu 24 lutego 2014 roku nie można uznać za akt prawa miejscowego

i tym samym nie mamy do czynienia w przedmiotowym przypadku z naruszeniem przepisu art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 o samorządzie województwa, na który to przepis powołuję się wzywający i w konsekwencji wady formalnej powyższe wezwanie do usunięcia naruszenia prawa nie może być uwzględnione.

W tym miejscu należy mieć jednak na uwadze orzecznictwo, z którego wynika, iż organy administracji publicznej są zobowiązane do kompleksowego rozstrzygnięcia wniosków i mimo tego, że wnioskodawca wskazuje za podstawę swego wystąpienia art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa, to patrząc też należy czy konkretnym przypadku nie występują przesłanki z art. 91 ust 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że wezwanie nie może być również uwzględnione z powodów merytorycznych, ponieważ, zgodnie z treścią art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa, każdy czyj interes prawny lub uprawnienie został naruszony przepisem prawa miejscowego wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej może po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego. Zgodnie z art. 91 ust. 1 powyższej ustawy przepisy art. 90 stosuje się odpowiednio, gdy organ samorządu województwa nie wykonuje czynności nakazanych prawem albo przez podejmowane czynności prawne lub faktyczne narusza prawa osób trzecich. Z orzecznictwa wynika, iż uchwała podejmowana przez organ samorządu nie będąca prawem miejscowy jest niekiedy kwalifikowana działanie opisane w art. 91 ust 1 cytowanej ustawy.

Podstawą prawną uchwalenia przedmiotowego dokumentu były art. 11 ust.2 pkt 8, art. 14 ust. 1 pkt 8 i art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa, z kolei podstawą prawną opracowania dokumentu był art. 17 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku prawo energetyczne. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału „Wojewódzki Program Rozwoju Odnawialnych Źródeł Energii dla Województwa Podkarpackiego” nie jest aktem prawa miejscowego ze względu na brak podstaw prawnych do takiego jego zakwalifikowania i tym samym nie jest wiążący dla inwestorów i organów samorządu terytorialnego. Jest to dokument o charakterze operacyjno – wdrożeniowym, który ma na celu

uporządkowanie kwestii związanych z rozwojem odnawialnych źródeł energii w województwie podkarpackim i wskazanie kierunków ich rozwoju i co wymaga podkreślenia przedmiotowy dokument, który był przedmiotem konsultacji wynikających z ustawy, ma wręcz ułatwić potencjalnym inwestorom realizację działań z zakresu OZE pamiętając przy tym o ograniczeniach z jakimi potencjalny inwestor musi się zmierzyć. Ponad wszelką wątpliwość przedmiotowy dokument w żaden sposób nie narusza praw inwestorów, które ustawa im przyznaje w zakresie lokalizacji farm wiatrowych oraz z całą pewnością nie jest wiążący dla Rady Gminy i Wójta Gminy w zakresie zagospodarowania przestrzennego oraz w szeroko rozumianym władztwie przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy oraz przy wydawaniu pozwoleń na budowę i tym samym interes prawny Laszki Wind Sp. z o. o., którą reprezentuje Wiceprezes Zarządu Mariusz Adamczewski nie został naruszony.

W tym stanie rzeczy należało uchwalić jak w sentencji uchwały.

